

Határon innen és határon túl

Büki szakiskolások a Felvidéken

A 3D-s várostérkép

A Selye Egyetem előtt

Iskolánk idén sikeresen szerepelt a „Határtalanul” című pályázaton. Szakiskolás társaimmal – a pályázattal elnyert állami támogatás révén – a Felvidék magyarlakta területeit látogattuk meg osztálykirándulás keretében. Személyes tapasztalatokat szerezhettünk a külföldi magyarság kulturális, építészeti és természeti örökségéről. Mintegy 1000 km-t tettünk meg, hogy megismerjük Szlovákia magyarságához kötődő nevezetességeit, emlékeit.

Az utazás előtt felkészültünk Felvidék történelméből, a felkeresett helyszínek látványából. Felelevenítettük a magyar irodalom és történelem óráin szerzett ismereteinket. Számunkra is meglepő volt, hogy milyen sok szállal kötődik múltunk ehhez a történelmi vidékhez.

Megannyi izgalom és hosszas várakozás után 2017. október 5-én 32 gyerek és 4 tanár kelt útra. A három napos túrán főként 10. és 11. évfolyamos diákok vettek részt, de vittünk magunkkal néhány újoncot is.

Elszántan és izgatottan vágtunk neki az útnak, hisz várt ránk a nagyvilág.

Első megállónk Galánta volt, ahol találkoztunk a kedves, bár kissé vehemens idegenvezetőnkkel, aki részletesen bemutatta nekünk a Felvidéket. Pihenésre nem sok időnk maradt, hisz volt látványos bőségesen.

Első nap Hidaskürtön jártunk, ahol nagy szeretettel vártak minket. Az itt található magán szakközépiskola, amely 1990-ben

kezdte meg működését, fogadott bennünket. Számptalan szakma közül választhatnak az ide jelentkező fiatalok. Mi elsősorban a pincér és szakács szakmát tanuló diákokkal ismerkedhettünk meg. Természetesen itt mindenki beszélt magyarul, ami nekünk kifejezetten jól esett, hogy még ilyen mesze is, 'hűek' maradtak az anyanyelvünkhöz az itt élő magyarok.

Látszott rajtuk, hogy nagyon várták érkezésünket, sok mindennel készültek, nem csak körbevezettek bennünket az iskolában, de videót is készítettek a diákok a szakmákról/szakokról. A fiatal szakácsok hagyományos csallóközi ételekből készítettek számunkra kóstolót. Különlegesek és érdekesek voltak ezek az ételek, amelyeket ugye nem mindennap fogyaszthatunk. A pincérek díszterítéssel mutatkoztak be nekünk. Sokat beszélgettünk, s különösen az lepelt meg minket, hogy a szakács tanuló felváltva főznek diáktársaiknak, vagyis ők a menzán a „séfek. Főzéssel és ebéddel zártuk első napi látogatásunkat.

A második nap, azaz péntek reggel a hidaskürti diákokkal közösen emlékeztünk meg az aradi vértanúkról.

Lelkes és hajthatatlan idegenvezetőnknek köszönhetően sikerült a Csallóköz legfontosabb helyszíneire eljutnunk. Erőltetett menetben tettük meg ezt az 1000 km-t, s közben tobzódtunk a látványokban. Komáromban Jókai szobránál pihentünk meg (Higgyék el, szükségünk volt rá!), a pozsonyi vár lenyűgöző kilá-

tásában gyönyörködtünk. A lévai várban egy kedves cseh-szlovák-magyar „koktél” múzeológus tárlatvezetését élvezhettük, nyelvhasználatából kiűtött a magyar fülnek olyan ismerős palócos nyelvjárás. Zólyomban teáztunk, és erőt gyűjtöttük ahhoz, hogy a nem mindennapi idegenvezetőnkkel tudjuk tartani a lépést. Kávézókba, éttermekbe, múzeumokba (itt aztán bőven) jártunk. Hegyet-völgyet másztunk, néha alig pihegtünk és szuszogtunk.

Szállásunk Felőszeliben volt az Anikó Panzióban. Teljes ellátást kaptunk, valamint szép és kényelmes szobákat. Szórakozásra is volt lehetőség: billiárdasztalon és a csocsópályán „kapcsolhattunk ki”. Többeket az óriási Uno-s kártyapartik tartottak lázban, „komoly tétekért” folyó elmebajnokságba merültek el órákra.

A hangulatot külön ki szeretném emelni, mert jó csapatot alkottunk együtt, és ez az utazás segített abban, hogy közelebb hozzunk minket egymáshoz. Bár fárasztó és hosszú volt a túra, attól a mi kedvünk még ugyanolyan tőretlen maradt. Az estéket zenével, énekléssel, táncsal zártuk. –

Fárasztó, izgalmas és élményekben rendkívül gazdag napok állnak mögöttünk. Mindössze három napot voltunk távol hazánktól, vagy mégse, hiszen ott is otthon érezhettük magunkat. Reméljük, hogy tavasszal a hozzánk látogató felvidéki diákok hasonló élményekkel térhetnek haza.

Németh Luca 10. o. tanuló